

VIII.

Betænkning

over

Udkast til Lov, indeholdende Tillæg til og Forandringer i den gjældende Lovgivning om Lands Afledning m. v.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg.)

I Erkjendelse af, at Anordningen af 29de Juli 1846 er bygget paa sunde og praktiske udførlige Grundsætninger, har Udvalget ved at behandle det foreliggende Udkast fundet sig bestyrket i den Overbeviisning, at de Klager, som i de senere Aar have trængt sig frem over denne Lovgivningsgreen, ikke kunne søge deres Begrundelse i Lovprincippet, men at de, foruden for en væsentlig Deel at hidrøre fra, at man ikke ret har forstaaet at benytte det i Lovgivningen Givne, ere fremgaaede deraf, at bemeldte Anordning maaskee allerede ved dens Udgivelse har været anvist en noget for begrænset Virkefred, og ikke tilstrækkeligt har benyttet den Hjælp, Administrationen kunde yde til Lovens bedst mulige Gjennemførelse. Dg saa har Landbruget siden 1846 gjort saa omfattende og hurtige Fremskridt, at det er voxet ud over de Forudsætninger, hvorunder Loven er givet, og det tør derhos ansees for at have været en meget væsentlig Hindring for Lovens fulde Virksomhed, at man ikke samtidigt med dens Tilblivelse gav det Organ, hvorigjennem Grundsætningerne skulde føres ud i Livet, en tilsvarende Udvikling.

Ligesom dette sidste Hensyn forhaabentlig vil finde sin Fyldestgjørelse i det Rigsdagen

forelagte Udkast til Lov om Dannelsen af Landvæsen- og Overlandvæsen-Commissioner, saaledes maa Udvalget bifalde den Anvendelse af administrativ Hjælp, som i det her foreliggende Udkasts tvende første Afsnit er tilbudt igjennem Amtsrådene og Sogneforstanderskaberne, saavel som at Lovens Omragde er udvidet til de mindre Vandløb samt til skadeligt Lands Vortssjernelse ved Afstrøning. De Forandringer, Udvalget i denne Retning finder Anledning til at foreslaae ved disse Afsnit, have derfor, forsaavidt de ikke blot ere Redaktionsbemærkninger, kun til Hensigt at bortrydde formelle Banfeligheder, der kunne træde hindrende i veien for Lovens Anvendelse, eller at gjøre denne meer anskuelig i det enkelte Tilfælde, for at gjøre den mere tilgængelig ved at klare muligt tilstedeværende Betæneligheder og forebygge ørtesløse Retstrætter. Derimod har Udvalget ikke troet at kunne tiltræde den Anskuelse, der synes at være fremherskende i § 2, og hvorefter der gives Anviisning paa at afvige fra den i Anordn. af 29de Juli 1846 med stor Consequens gjennemførte Grundtanke: At Byrden af Befolkningsregulering og Vandløbs-Regulering og Vedligeholdelse skal paahvile dem, som have Nykten